

med Inddrivelsesret for Kommunen efter de for Skatterestancer gældende Regler.

Berettigede til Erstatning efter Ulykkestilfælde ere her i Riget bosatte Personer med en Aarsindtægt efter Ulykkestilfældet af mindre end Kr. 1,000, hvis de ere enlige, og Kr. 1,400, hvis de ere Forsørgere, forudsat at deres Forsikringsbøger ere behørig udfyldte indtil Ulykkesdagen og behørig afstemplede for det sidst afsluttede Kvartal. Erstatningen skal ved fuldstændig Arbejdsudygtighed for en Person af Mandkøn udgøre paa Landet Kr. 550, i Købstad Kr. 600 og i Kjøbenhavn Kr. 650 som aarlig Livrente, for Kvindekøn 50 Kr. mindre; for Familieforsørgere henholdsvis Kr. 750, 800 og 850; ved delvis Invaliditet skal Pensionen fastsættes forholdsmæssigt. I Tilfælde af Død betales Begravelse (50 Kr.) og Livrenter til Enke og til Børn under 15 Aar, i alt dog ikke over 300 Kr. aarligt til efterladte.

Ulykkesforsikringen forestaas af en Bestyrelse paa 7 Medlemmer, af hvilke de 2 skulle være Læger, som udnævnes af Kongen, de 2 udnævnes af Landstinget, de 2 af Folketinget; det 7de Medlem er Sygekassensinspektøren, der tillige er Bestyrelsens Formand.

Udvalgets Flertal er af den Mening, at hvis man overhovedet i vort Land, hvor Udviklingen hidtil er gaaet i den modsatte Retning, vil indføre Forsikringsvang, kan en ensartet Stat pr. Hoved af den hele Befolkning hverken betegnes som en hensigtsmæssig eller retfærdig Form for Forsikringspræmiernes Fastsættelse. Ej heller er det stemmende med Grundlaget for Forsikring at lade den hele Befolkning betale livsvarige, regelmæssige Præmier til Erhvervelse af en Ulykkesforsikring, som dog kun de skulde nyde godt af, der have mindre i Indtægt end 1,000 eller 1,400 Kr. Da derhos Statskassen skal dække, hvad der medgaar til Forsørgelse ud over, hvad der indkommer i Præmie, og Kommunerne skulle udrede de Præmiebeløb, som ikke betales, nærmer den foreslaaede Ordning sig stærkt til at være en højt besværlig Omvej for den langt simplere Ordning, at paalægge det offentlige efter Ulykkestilfælde at yde ubemidlede Livrenter indtil 850 Kr. aarligt. Smob-

offentlig Hjælp med forud fastsatte aarlige Beløb har et Udvalg imidlertid i Fjor i Anledning af et andet i den Retning fremsat Forslag udtalt sig, hvortil henvises, idet Flertallets Betænkning aftrykkes som Bilag I. til nærværende Betænkning.

Forslaget grundes paa Beregninger af Ulykkestilfældenes Antal og Betydning, hvis Rigtighed er saa omtvistelig, at andre Beregninger, fremsatte saavel i Salen som i Udvalget, der gaa ud paa, at Talen ikke vil blive om aarlige Erstatninger af omtrent 3 Millioner Kr., men om et tre Gange saa stort Beløb, ikke kunne afvises. Den i Lovforslaget stillede Fordring om Statsgaranti, der under alle Forhold vilde være betænelig, bliver under disse Omstændigheder ganske uantagelig. Dens Rækkevidde kan nemlig ikke tilnærmelsesvis beregnes, eftersom ikke alene selve Lovens Indvirkning paa Ulykkestilfældes Forekomst og Erstatningskravs Fremjættelse unddrager sig Beregning, men der endog for Tiden savnes en Ulykkesstatistik for Befolkningen, paa hvilken der med nogen som helst Sikkerhed kan bygges.

Udgifterne ved den foreslaaede Ulykkesforsikrings Drift skulle ifølge Lovforslaget forstudsvis udredes af Statskassen, altsaa refunderes denne senere; men de dertil medgaaende Beløb indgaa ogsaa under Statsgarantien, og de ville blive meget store, sikkert over 1 Million Kr. om Aaret. Der skal jo i hver Kommune oprettes mindst eet Forsikringskontor, og i mange ville flere blive nødvendige; Lokale og Personale, som maa blive talrigt, da Forslaget paalægger Kontorerne et betydeligt Arbejde, vil for hvert enkelt Kontor kræve en ikke ringe Udgift. Paa samme Tid vil Indenrigsministeren, Postvæsenet, Kommunalbestyrelserne, Sognefogeder, Sogneraadsmlemmer, Sygekasser og endnu flere faa deres Arbejde med Forsikringen, Arbejdsgivere, Husbonder og Skibsredere skulle dernæst indestaa for Folkenes Opfyldelse af Loven, og endelig vil hvert enkelt voksent Mennekte i Landet for sit personlige Vedkommende uafsladelig blive ulejligen og vel at mærke saaledes, at Uudsladelser ville drage meget alvorlige Følger efter sig. Bestemmelsen om, at manglende Præmiebetaling belastes